

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Sibiu, 27 Octomvrie st. v.

Tăcere ne mai pomenită.

Diarele oficioase și neoficioase par a nu avea nici o informațiune despre a doua scrisoare a domnului General Traian Doda.

Chiar și oficioasele „*Tagblatt*“ și „*Pester Lloyd*“, care în calitatea lor de diare oficioase și autorizate ale primului ministru caută să aibă informațiuni asupra celor ce se petrec în interiorul țării, — vreau să ignoreze scrisoarea ce a adresat Generalul Traian Doda președintelui adunării deputaților în privința ne-presentării credenționalelor sale.

Tăcerea diarelor este semnificativă; dar' mai semnificativă este tăcerea „Agenției Havas“, care nu dă nici o relațiune diarelor străine asupra scrisoarei a doua a Generalului Traian Doda.

Un singur diar, „*Budapester Tagblatt*“, s'a găsit în capitala maghiară, care cedând de sigur stăruințelor unor bărbați cu vederi mai înalte, a publicat scrisoarea a doua a Generalului, însoțită de o introducere, în care se desaproabă atitudinea contrară regulamentului, ce a observat președintele adunării deputaților din Budapesta față de întâia scrisoare a Generalului Traian Doda.

Ne pare bine a constata, că redacțiunea diarului autorizat al comitului Apponyi, „*Budapester Tagblatt*“, într'un moment de limpedime de vederi politice, s'a grăbit a-și informa cetitorii, că scrisorile Generalului merită toată băgarea de seamă a celor dela stăpânire și a societății maghiare. Că e vorba de un General, care se bucură de iubirea nemărginită a coreligionarilor sei politici, se bucură de respectul masei poporului român și că mai presus de toate, ca General în retragere al armatei împărătesci, își are legăturile sale cu cercurile hotărâtoare din Viena.

Se vede că, adversarilor nostri nu le vine la socoteală atitudinea hotărâtă a Ge-

neralului Traian Doda; toate diarele par'că au primit ordin să nu pomenească nimic despre al doilea pas al Generalului, și nu ne interesează, dacă „*Budapester Tagblatt*“ a fost dojenit sau ba de cei dela guvern pentru indiscrețiunea sa.

E fapt însă, că într'un organ răspândit al unui partid cu trecere și cu greutate a apărut scrisoarea a doua a Generalului și după acest diar putea să vie „Agenția Havas“ din Pesta și să informeze străinătatea, sau cel puțin presa vieneză asupra acestui nou act politic de toată importanța, care își va avea consecințele sale amare și dureroase pentru stăpânitorii nostri; dar' și „Agenția“ s'a făcut un instrument al dlui Tisza.

Dacă e vorba chiar se informăm străinătatea asupra pasurilor ce vom întreprinde mai departe pentru individualitatea noastră, apoi s'o scie dl Tisza, că avem noi „Agenții“ și prin alte părți, cari cu dragă inimă s'ar grăbi a vesti lumii, că Românii din țările coroanei St.-Stefan, provocați în cele din urmă de nedreptățile guvernului din Budapesta s'au organizat pentru o luptă legală mai hotărâtă în contra celor ce dețin puterea.

Guvernul din Budapesta prin tăcerea sa pare a ignora scrisoarea Generalului Traian Doda, ca cu atât mai ușor se poată lucra pe după culise.

Cunoaștem însă tertipurile lor. Să fie sigur dl Tisza și tovarășul seu dela culte, că nici decum nu vor pute isbuti cu planurile lor: să vire un om de ai lor între aderenții Generalului Doda, care se facă apoi zizanie și se lucreze spre placul guvernului.

Între noi, aderenții hotărâți ai Generalului, nu va pute guvernul băga zizanie, nu va găsi oameni gata spre a-l servi, nu va găsi denunțanți, prin ajutorul cărora să ne pună bețe în roată și se zădărnicească toate planurile noastre de luptă.

Este un partid tânăr și bine organizat în țările coroanei Stului Stefan, parti-

dul național român. Partidul nostru este în fașe, este încă mic dar' bine organizat; el se compune din oameni integri, independenți și cu un trecut nepătat.

Acest partid este viitorul mare partid național. Și de di partidul va crește, se va închiega bine și se va înmulți cu elemente tinere și incorruptibile.

Între noi guvernul nu va găsi nici odată oameni gata a-l servi cu „*materiuri bune*“, nu va găsi oameni, cari se vor întovărăși cu oameni d'al de-ale Gáll, Szerb, Cimponeanu și susținătorii lor, nu va găsi oameni coruptibili ori naivi. Sântem oameni săraci, dar' nu sântem avisați la fondurile secrete ale guvernului.

Ținem însă a fi un element de ordine, — acceptăm deocamdată terenul legal creat prin legea naționalității din 1868, și pe acest teren vom a inaugura o eră nouă în viața politică a neamului nostru.

Pe acest teren legal ne vom lupta cu toții pentru Tron și pentru națiune.

Revistă politică.

Sibiu, 27 Octomvrie st. v.

Consiliul economic german a adus în ultimele sale ședințe mai multe concluse, care sânt de o mare importanță pentru interesele monarhiei noastre, mai ales după-ce se scie, că guvernul german ține cont de toate dorințele acestei adunări agrare. Acest consiliu s'a exprimat anume în contra ridicării adevăratei de identitate cu privilegiul exportării din nou a cerealelor, precum și în contra încheierii unei convenții vamale cu Austro-Ungaria. E de însemnat, că în prima ședință a consiliului economic a luat cuvântul ministrul de agricultură Lucius nu numai spre a-l saluta, ci spre a asigura totodată că, hotărârile acestei corporațiuni vor fi luate în deplină considerare de către guvernele aliate și că guvernele aceste sânt conșcie de datorința, de a lua toate măsurile, spre a scuti țeara de miseria economică ce o amenință. Se vede deci, că guvernul prusian încurajază formal

pe agrari, de a păși cu preferinți pe cât se poate de mari. Și consiliul economic a și profitat de această încurajare, căci conclusele ce le-a adus pretind vâmi chiar prohibitive pentru toate produsele economice.

„*Kölnische Zeitung*“ primesce din Berlin împărțirea, că întrevădarea Țarului cu împăratul Wilhelm atiră numai dela starea sanitară a celui din urmă. Dacă aceasta ar fi adevărat, apoi întrevădarea ar trebui să se întemple cât mai curând, pentru-că starea bătrânului împărat german s'a îmbunătățit în mare măsură în timpul din urmă. Dar' se pare, că asupra acestui proiect de întrevădere nu lucesce o stea bună, căci, se dice, că acum Țarul e indispus, și dacă, precum se crede, indispoziția aceasta ar fi un presemn al pojarului, atunci Țarul abia numai preste o lună ar pute părăsi Copenhaga. De altminterlea oamenii dela început nu se prea entusiasmau pentru această întrevădere și cine scie, dacă ea se va realiza ori nu de astădată.

Un călător ce venise din Rusia spune în „*Kreuzzeitung*“, că Rusia întrun adevăr a concentrat trupela granițele germane și austriace.

După o împărțire, ce o primesce din Constantinopol „*Agence Reuter*“, Poarta a primit la 6 l. c. o comunicare oficială despre convenția canalului de Suez.

Alianța întreită.

Cetim în „*Românul*“ din București: Lăsând pentru ați cele din lăuntru, se căutăm a ne da seama de cele-ce se petrec în afară.

Cu cât mai mult credem că trebuie a face aceasta, cu atât ați situațiunea politică a Europei pare că este, mai mult ca nici odată, subordonată unor împregiurări de natură cu totul eventuală.

Și lucrul lesne se poate explica, dacă avem în vedere mersul lucrurilor și îngrijirea ce domnesce pretutindeni față cu nesiguranța pentru viitor.

Între cestiunile, care continuă de a servi ca măr al discordiei în jocurile diplomației este și nesfârșita cestiune bulgară, care nu încează de a fi într'una pusă la ordinea zilei și de a face obiectul tuturor aprecierilor și al tuturor temerilor.

Foiața „Tribunei“.

Albușica.

— Poveste. —

De Ioan Moța.

I.

Era iarnă friguroasă,
Prin poeni zăpadă groasă; —
Băteau vânturi reci, băteau,
Brații mari de ger trăsneau,
Ear' din cer încet cădeau
Fulgi de nea, frumoase salbe,
Intinșând vestimente albe
Preste câmpul înghețat,
Cât era de lung și lat.
Ear' o dalbă 'mpărăteasă,
Ca o floare de frumoasă,
In fereastra curții sta
Și pe sirme înșira
Dalbe mărgăritărele,
Printre dinsele măgele;
Ear' cu ochii se uita
Neaua 'n fluturi cum juca.
Dar' măgelele 'nșirând
A scăpat una din rînd:
Degetul cel mic 'i-mpunse
Și din deget sânge curse,
Roși trei picuri picurară
Și pe neauă se lăsară.
Ah! cât de frumos stetea
Picuri roși pe albă nea!...

Ea privind picurii blând,
A dis, fața-și netezind:
— „Cât aș fi de fericită,
„Când 'mi-ar da buna ursită,
„Ca să am o fetișoară
„Așa dragă rumenoară,
„Față albă s'aibă ea,
„Cât de albă-i alba nea,
„Cu cei picuri de pe ea!...“
A dis, ear' Dumneșu sfântul
'I-a și ascultat cuvântul:
Nouă luni abia trecuse —
'Nalta Doamnă și născuse
O copilă rumenoară,
Cum e neaua cea de-afară:
Albă 'n față ca și neaua,
Mândră ca și vioreaua,
Ear' obrazul ei de floare,
Rumenit de-a serii boare,
Ca un strop de sânge cald;
Ochii-i păreau că se scald,
Ca și doi lăceferi
Intr'o mare de schintei,
Erau negri, ca muri coapte,
De păreau născuți din noapte.
Și fiindcă era ea
Albă ca și alba nea:
„*Albușica*“ 'i puser' nume
S'o admire mulți în lume!...

II.

Dar' vai! Soartea n'are milă!...
De-abea gingașa copilă

A vădut lumina zilei
Și-a murit mama copilei.
Împăratul supărat,
Cu copila lui lăsat,
A jelit a sa soție,
Căci e dusă pe vecie.
Dar' cu timp el ear' se 'nsoară,
Doamna lui de-a doua oară
Era 'naltă și frumoasă
Dar' de tot reuțicioasă.
Avea 'naltă 'mpărăteasă
Un fel de oglindă 'n casă,
Care putea ori-și-cui
Să-i spună frumseța lui
Și, că cine este 'n țeară
Mai frumos decât el doară...
Ear' împărăteasa sta
Toată ziua se uita
În oglindă și 'ntreba:
Oglindută sciutoare
De frumseță spunătoare,
Spune-mi mie, spune-mi dară
Cine-i mai frumoasă 'n țeară?
Ear' oglinda răspundea:
„Tu ești, tu! Stăpâna mea!“
Și nu putea nimeni spune
Cât era veselă 'n lume
'Nalta doamnă 'mpărăteasă,
Având oglinda-i în casă,
Căci oglinda nu mințea
Și la toți drept le spunea,
Dar' frumoasa Albușică
Nu era tot fată mică,

Ea din ce mereu creștea
Tot mai mândră se făcea,
În frumseța s'a cea rară
Fără seamă, soț în țeară
Și pe dalba-mpărăteasă
Pân'aci cea mai frumoasă.

Într'o ziună luminoasă,
Di de vară călduroasă
Doamna mare se gătesce
Să îmbracă, să chitesce,
Vrînd să meargă la plimbare,
Căci era di mândră tare.
Ea dacă se îmbracă
Spre oglindă se-ndreptă
În oglindă se căută
Și apoi o întrebă:
„Oglindută sciutoare,
„De frumseță spunătoare,
„Spune-mi mie-adevărat
„Prin al tōu graiu fermecat,
„Care-n țeară-i mai frumoasă
„Și la toți mai dragăstoașă? . . .“
Ear' oglinda minunată
Îi răspunsă-asa îndată:
— „Precum mie-mi-s'arată
„Prin vedere fermecată
„Tu ai fi cea mai frumoasă
„Și la toți mai dragăstoașă,
„Dară mica Albușică
„De mii de ori mai voinică,
„De mii de ori e mai frumoasă
„Ca și tine 'mpărăteasă!...“

Călătoria primului ministru italian, dl Crispi la Friedrichsruhe și întrevederea sa cu cancelarul Germaniei, au făcut ca cestiunea bulgară se animeze și mai mult în presa europeană discuțiunea, ce în timpul din urmă luase un caracter aproape liniștor.

Se scie fazele, prin care a trecut cestiunea bulgară dela alegerea principelui Ferdinand și până în ajunul întâlnirii dlui Crispi cu principele de Bismarck.

Mai întâiu Poarta pără foarte dispusă de a se înțelege cu Rusia și de a se acceda la un proiect de intervenire în Bulgaria, pe care se-l supună aprobării puterilor. Urmare apoi negocierile, Poarta ceră nouă explicațiuni Rusiei, și când lucrul se credea, că este pe sfârșite, o scire din Constantinopol anunță, că consiliul ministrilor Turciei a răspuns la stăruințele Rusiei, că nu poate să trimită puterilor o circulară privitoare la acel proiect de intervenire.

Eată unde stă adică cestiunea, în privința căreia diarul „Le Temps” scrie următoarele:

„Întoarcerea d-lui de Nelidoff la Constantinopol n'a avut efectul de a face ca negocierile se reînceapă. Nu este o ruptură, dar' este de sigur o indiferență față cu susceptibilitățile moscovite, pe cari corespondentul nostru nu ezită de a le pune în legătură cu ori-care comunicațiuni, pe cari Poarta le-ar fi primit dela Saadulah-Paşa, ambasadorul ei la Viena, și dela reprezentantul Austriei la Constantinopol, baronul de Calice.”

Și apoi adaugă:

„Comitele Kálnoky a luat în cestiunea bulgară o atitudine hotărâtă de antagonism față cu Rusia, și această energie, atât de puțin conformă cu tradițiunile dela Ball-Platz, coincide în mod ciudat cu călătoria d-lui Crispi la Friedrichsruhe. Austria ar fi fost însărcinată se reprezintă politica ce s'a hotărât la această întrevedere, ea are se fie sprijinită pre lângă Sultanul, de Germania și de Italia, și ne vom găsi astfel în fața unei nouă faze a cestiunii bulgare...”

Foaia parisiană își întemeiază prevederile și aprecierile sale nu numai pe cele duse de „Riforma,” organul d-lui Crispi, pentru a asigura pe Turcia și a o liniși în privința Tripolitanei, ci și pe cele duse de dl Crispi, după-cum a anunțat „Times”, într-o notă pozitivă, în care declarându-se în contra ori-cărei aspirațiuni de stăpânire asupra Tripolitanei, primul-ministru italian a afirmat că „puterile aliate țin în particular, ca integritatea imperiului grecesc să fie respectată, conform tractatelor în ființă.”

Asigurările, cari se dau Sultanului despre integritatea imperiului său, demersurile Austriei la Constantinopol și influința Germaniei, sunt atâtea cuvinte, cari ne fac să credem, că politica rusească are să fie de jucată în ceea-ce privește atitudinea Turciei față cu starea lucrurilor din Peninsula balcanică.

Și lucrurile ajungând aci, ne întrebăm: ce s'fârșit vor lua ele, și la ce va mai da nascere cestiunea bulgară?

„Armeeblatt” despre armata română.

„Armeeblatt” din Viena dela 18 Octombrie scrie:

Revista „Armee und Marine-Zeitung” publică în Nr. 197 dela 30 Iulie a. c. o corespondență originală din Bucuresci, care tractează sub titlul Armata română despre valoarea și aptitudinea puterii armate a României din punctul de vedere eminent politic.

„Noi n'am privit la timpul seu ca vrednică de atențiune această corespondență originală, de vreme-ce n'am creșut, că e cu puțință ca un pamflet cu o tendență atât de vedită să fie luat de cineva în serios și n'am putut admite, că o machinațiune atât de lipsită de tact și de bună cuviință nu va fi privită în România altcum, decât cu cuvenitul dispreț.

„Dacă ne ocupăm totuși cu această afacere, o facem fiindcă în contra așteptării noastre și de sigur numai în urma unei lipse de îndestulătoare cunoștință despre starea țiaristice noastre militare, țiarele din România au pus oare-care preț pe expectațiunile revistei „Armee und Marine-Zeitung”, o valoare, pe care aceasta nu o poate avea. Așa „Unirea”, în un articol lung scrie, că armata română a fost încărcată în Austria cu laude numai câtă vreme se credea, că această armată va primi cu bucurie rolul de umplutură („Kanonenfutter”) la răfuiala, pe care o va începe Austro-Ungaria cu adversarii sei și că acum, după-ce s'au convins despre contrarul, această armată e încărcată cu batjocură otrăvitoare.

„Nu putem să ne extindem la o discuție mai amănunțită. Ca soldații tuturor armatelor, care poartă acest nume onorific, tot astfel nici noi nu ne amestecăm în politică, ci cunoaștem numai lucrarea noastră de arme în serviciul patriei și al Monarchului. Nu apreciem pe camaradii de arme din armatele străine din punctul de vedere al poziției ce vor ocupa vreodată alături de noi sau contra noastră, ci îi judecăm numai întru-cât dinșii au păstrat pe câmpul de război virtutea de soldați și aceasta a păstrat-o armata română în mod strălucit la Plevna, deși astăzi încă pene ușuratic fac glose glumețe despre „dracul din Plevna”.

„Ne mărginim a declina dela noi ori-ce acord cu părerile corespondenței originale din Bucuresci și protestăm cu cea mai deplină hotărâre în contra părerii, că „Armee und Marine-Zeitung” ar fi organul chemat a da vre-o expresiune autentică în ceea-ce privește aprecierea și părerea din armata ces. reg.

„Încât privește special expectațiunile relative la armata română, expectațiuni, cari vatămă atât simțul de bună cuviință cât și adevărul faptic, ne putem provoca liniștiți la aceia dintre ofițerii armatei române, cari au frecventat în Viena institutele noastre de specialitate. Aceste vor fi mai bine decât informațiunile misteriosului corespondent original. Această apreciere e cea predominantă în armata noastră despre armata României.

„Fie așa dar' incredința camaradii nostri de dincolo de Cerna, că noi, neinfluențați de motive mășave politice, urmărim cu un simpatie interes la procesul de creare al tinerii lor armate și că defectele, cari se ivesc și acolo ca pretutindenea nu ne vor determina să pronunțăm aprecierea noastră altcum, decât în o formă cuviincioasă.”

Cronică.

Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină, după-ce a făcut o excursiune la Prevesa, s'a înapoiat earăși la Corfu cu yachtul „Greif”. Mercuri a vizitat Maiestatea Leucadia și Ithaca, renumita insulă stâncoasă și cândva patria lui Odiseu. În societatea unei dame de curte, Împărăteasa a cercetat cele mai însemnate puncte istorice ale insulei, pe tot locul păstrând incognito.

Intimidare. „Aradi Közlöny” ia act despre adresa de aderență trimisă dlui General Traian Doda de Români naționaliști din Arad. Subvenționatul din Arad reasună în mod tendențios „Adresa de aderență” a aradanilor, publicată în „Tribuna”; cu scop de a intimida pe semnatarii adresei reproduce numele lor cu litere cicero resfirate. Codița patriotică din Arad nu-și va ajunge scopul. Semnatarii adresei sunt membrii viitorului mare partid național român, despre care vorbim în primul nostru de astăzi.

Incendiu îngrozitor. În 27 Octombrie st. n. pe la oarele 10^{1/2} a erupt un foc îngrozitor în comuna Vâlcelele-bune, comitatul Hunedoarei, unde au ars 85 case cu alte edificii laterale. Dauna se urcă la cel puțin 85—86 mii de florini. Nenorociții au rămas fără nimic, nici vestimentele și mobilele nu le-au putut scăpa, fiindcă un vânt teribil a suflat.

Curtea regală din România, după informațiunile noului diar bucureșean „La Liberté Roumaine”, va avea la iarnă ca oaspeți: Pe Alteța Sa princessa Maria de Wied, muma Reginei României, pe AA. LL. comitele și comitesa de Flandra și pe AA. LL. regale principii Leopold, Ferdinand și Carol de Hohenzollern.

Vasile Alexandri, ministrul plenipotențiar al României la Paris, care actualmente e oaspele „Castelului Peleş”, va pleca săptămâna viitoare la Paris.

Cum se nasc betjării? Aproape de pădurea Bakony, este o comună poliglotă cu numele Ajka. În aceasta comună locuiesc 4 confesiuni: catolici în preponderanță, protestanți, reformați și israeliți. Și, după-cum merg lucrurile prin Ungaria, catolicii din comuna Ajka nici n'au biserică, nici școală, nici un fel de institut de crescere. Și nu sunt puțin catolicii; sunt 100 de băieți sub 12 ani, cari nici nu visează de carte, s'au văduț feciori de 16—18 ani, cari n'au știut nici măcar „tatăl nostru” sub atari împrejurări, nu e minune, dacă tinerii devin criminaliști, neavând nici un fel de instrucțiune în cele religioase. Cultură, cultură. . .

Principesa Olga Teodorowna în Ungaria. Soția marelui principe Mihail de Rusia, Olga, a sosit ieri în Keszthely, ca să petreacă vre-o câteva zile ca oaspe a familiei contelui Tassilo Festetics.

O glumă a lui Bismarck. În Friedrichsruhe, într'un hotel s'au fost așezat oaspeții toți la masă, ca să prânzească. Intre ei era și Bismarck. Chiar în momentul, când cancelarul a prins lingura și voia să mănânce supă, îi sosit o telegramă din Berlin. El se sculă dela masă, excusându-se, că telegrama așteaptă un răspuns grabnic. Unul dintre oaspeți făcu observarea în ris: „Pentru o telegramă, eu nu 'mi-aș lăsa supă să se recească.” La aceasta Bismarck a răspuns, făcând o față comică: „Pentru Dumnezeu! Telegrama e dela feciorul meu Herbert, și dacă nu-î răspund la moment, el e în stare să-î trimită a doua telegramă aspră și cu fulgere. În trebile sale el nu suferă multă zăbavă, și e bine așa. Dacă eu în tineretea mea aș fi lucrat pe jumătate numai așa diligent, ca filius meu, „ar

fi eșit poate și din mine ceva om de Doamne-ajută.”

Principele Coburg ca naturalist. Colecțiunea ornitologică a principelui bulgar e una dintre cele mai interesante; afară de asta, principele este un botanic pasionat. În călătoria sa dela Bordeaux preste Senegambia la Brasilia, s'a ocupat principele cu cercetări botanice pe cei mai înalți munți ai Brasilei, în provincia Minas Geraes. Cu deosebire are în colecțiunea sa bogată cele mai rari specii de bromeliacee, a și descoperit dînsul o specie nouă, pe care a numit-o: Nidularium Ferdinando-Coburgi. Materialul colecțiunii principelui e foarte însemnat.

Un dignitar bisericesc, care fură fete. Mare senzațiune a produs în Italia scirea, că canonicul Mancini a fost prins în infundat în temniță pentru seducerea de fete. Se vorbește, că Mancini a sedus o fată tină și a închis-o în mănăstire, unde a ținut-o cu sila multă vreme, până-ce a dat poliția de veste și a mântuit-o pe nefericita copilă. Unele foi desmîțesc această scire, noi încă o aducem sub toată rezerva.

Urmările certelor. În fiecare zi fiind ceartă între studenții universității din Munich și ofițerii regimentului I de cavalerie, ministrul cultelor și instrucțiunii din Bavaria a intervenit între studenți și ofițeri și creșdend, că studenții merită a fi pedepsiți, a suspendat pentru trei luni toate corporațiile lor studențesci.

Un urs politicos. Un țeran din Laval (Savoia) a fost eroul unei întâmplări în adevăr ciudate: El ședea liniștit în casă și mănca, când se prezentă un urs și intră mormăind așa de par'că ar fi dis: „bonjour”. Țeranul încremeni de frică. Ursul, liniștit, mănca binișor tot ce găsi pe masă, inspectă prin casă și plecă mormăind ear' ca la sosire. În toată vremea asta țeranul, de groază stătu nemiscat.

Melinită. Din Marsilia se anunță, că la fabrica de praf de pușcă din Saint-Chamas, la gurile Rhônei, s'a început fabricația melinitei, teribila materie explosivă, care se va întrebuința de aci înainte în armata franceză; 200 de lucrători sunt ocupați și în noapte cu fabricația acestei materii, a cărei compunere trebuie să rămână secretă. Această materie explosivă e cea mai grozavă dintre câte s'au descoperit vre-odată.

Spiritistii din Petersburg au ajuns departe cu arta lor. Până acum spiritistii nu s'au încercat de loc a deslega cestiuni politice, dar' se vede, că au căpătat poftă să se apuce și de lucru acesta. Intr'o ședință a spiritistilor din capitala Rusiei, s'a pus spiritelor următoarea întrebare: „Cum va fini-o principele Ferdinand de Coburg?” la aceasta spiritele au dat următorul răspuns comic: „La un cadrl în Berlin, vis-a-vis principelui Battemberg”. La tot cazul, răspunsul e cel puțin caracteristic.

Bibliografie. „Școala și Familia”, foae pentru părinți și învățători. Ese de două-ori pe lună în Brașov. Anul II. Nr. 13. Sumarul: Din istoricul învățământului de Ioan Russu. Lucru de mână în școala poporală de băiați. Steagul alb (traducere.) Bibliografie. Diverse.

— „Amicul familiei”, diar beletristic și enciclopedic-literar, cu ilustrațiuni. Ese de două ori pe lună. Anul XI. Nr. 22. Conține: Strada Carmen Sylva, roman de Teochar Alexi. Vine iarna, poezie de V. Munteșescu. Călătoria împregiurului pământului, (traducere). Serenadă de George Simu. Economia domestică și Diverse. Ilustrațiune: În tempestate.

Ear' când Doamna audea
Pentru ea ast' veste rea:
Spaimă mare o umplea,
Și mânia o umfla,
Tot mereu la feți schimba:
Când roșea când înverdea,
Apoi ear' îngălbinea,
Sângele în ea ferbea
Inima în ea sărea
Și din ceasul ăsta rău,
Ea își puse 'n gândul seu:
Pe-Albușica cea frumoasă
Cea în țeară mai aleasă
Cu ori-ce preț s'o prăpădească
Viața s' 'i-o nimicească!
Căci la ea când se gândea
Nici linisce nu-și afla
Dîna noaptea 'n casa sa!...

Intr'o zi un vînător
Mergea plin în pept de dor,
Ca să facă vînătoare
După cerbi și căprioare,
Ci 'n al seu drum cum mergea
El pe uliță trecea
P'ungă curtea 'mpărătească
Curte mare și domnească.
Și-aci când ajunse el,
Mergend lin și 'ncetinel
Doamna mare că stetea
Pe fereastră și căuta
La cei-ce pe drum trecea;

Și cum Doamna îl zări
În uliță îl opri,
Sus la sine îl chemă
Și așa îi cuvîntă:
— „Vînătorul meu frumos
„Vînător curăgios,
„Aci eu ție-ți poruncesc
„Cu graiu 'nalt 'mpărătesc:
„Ia această fetișoară
„Și o dă de o omoară
„În pădure-aceea mare
„Unde eși la vînătoare;
„Și-o străpunge și 'mi-o taie
„De viață 'mi-o despoaie,
„Ear' apoi ca să mă 'ncred
„Adă-mi mie ca să vîd
„Maiul și splinuța ei,
„Să le vîd cu ochii mei!”
Vînătorul s'apucă
Fetișoara o luă
Spre pădure-apoi plecă,
Și-n pădure când era
Ochii fetei îi lega,
Eară apoi din curea
El cuțitul își scotea
S'o străpungă s'o omoară
Ca pe-un pui de căprioară;
Dar' fetița când simția
Ciasul morții că-i venea
Din ochi lacrimi mari vîrsa
Și așa amar plîngea,
Cât și codrul trîmura

Frunza lin 'și-o clătina
Și de mila ei plîngea,
Și plîngeau munții de jele,
Și plîngea lună și stele,
Și chiar soarele plîngea
Și de ce el jos vedea
Așa tare s' 'ngroză
Cât lumina-și ascundea! . . .
Eară mica Albușică
Copilița frumuseică
Ruga blând pe vînător
Cu un glas trîmurător:
— „Vînător, tăiecuțul meu,
„Rogu-te cu Dumnezeu
„Lasă nu mă omori
„Nu-mi vîrsa sângele-aci
„Căci vie de mi-î lăsa
„Prin pădure m'oiu lua
„Și-oiu fugi cât voi vedea
„Dar' 'napoi n'oiu înturna!
„Lasă nu mă omori
„Nu-mi vîrsa sângele-aci,
„Să te rabde Dumnezeu,
„Împlinind tot gândul tîu! . . .”
Și de jalnică-î strigare
De cumplită-î suspinare
Vînătorul trîmura
Și de milă se umplea,
Sângele în el ferbea
În pept inima-î sărea.
Vîdend-o așa frumoasă
Ca o roșă auroasă

Așa mîna-î trîmura
Cât cuțitul jos scăpa!
El fetița-atunci lăsa
Și din gură-î cuvîntă:
— „Du-te dară, du-te mică,
„Du-te mîndră Albușică;
„Cât cu ochii vei vedea
„Fugi de mîșcarea ta rea;
„Dar' 'napoi s' nu vii eară,
„Ci te dă, te dă prin țeară,
„Căci napoi de-î mai veni
„De cuțit tu vei perli!”
Ear' în sine se gîndea:
— „Vai și-amar de viața ta
„Viua tot nu vei scăpa:
„Fiarele te vor afla
„Și amar te-or sfășia!”
Fata apoi cum scăpă
Fuga iute o luă
Și 'n tufis se cufundă.
Eară blîndul vînător
Ce-o scăpase de omor
Jalnic după ea căuta
Pîn' din zare o perdeu . . .
Apoi el se înturnă
Prin pădure el se luă,
Dar' pe aci cum mergea
Îi părea, că-l apăsa
Pe inimă-o peatră grea,
Că pe fată o lăsase
Și de moarte o scăpase; —
Și la asta cum gîndea

Cestiuni economice.

Scoreiu, în Octomvrie 1887.

Sântem la finea recoltei de porumb. Cultivătorii noștri au terminat preste tot locul cu această lucrare. Ploile cele multe, cădute pe timpul recoltei, au îngreunat în mod vedit transportarea porumbului acasă. Pre lungă toate acestea cultivătorii prin diligența lor au ajuns în posesiunea recoltei, care atât ca calitate, cât și ca cantitate nu lasă mult de dorit.

Am avut ocașiune a constata și la recolta anulul acesta — ca și într'altă ani — că nu numai fiii vechiului testament, ci și o mulțime de alți speculanți știu trage foloase însemnate din simplitatea agriculturii noștri. Pentru ceva vinari și câteva nimicuri de comerț am vădit astfel de oameni, că adună porumb aproape mai mult ca cel dintr'au agricultor din comună. Și oare ce dă cultivătorii noștri când ved cum își adună asemenea oameni averi? „Când voi ajunge pe acești câțiva tului de porumb tot trebuie să cumpăr!“ Cam în modul acesta răspund cei mai mulți, dacă îi întreabă cineva. Ei însă uită de proverbul: „din sacul, care tot iai și nu mai adaugi nimic cunând se gată“.

Putem dice fără teamă, că poporul nostru este cel dintău, care arată mai multă ospitalitate și generositate față de străinii. Și el își manifestează aceste virtuți cetățenești la toată ocașiunea. Sânt însă unii oameni, cari încuibându-se printre Români abuzează de ospitalitatea lor. Și nu am avé nimic dacă, asemenea abuzuri nu ar avé consecunță dăunoadă pentru moralitatea publică.

Să punem cazul cu recolta porumbului. Sânt încă mulți din cultivătorii noștri, cari pot trece cu capul ridicat pre lungă crâșmar sau boltaș — când îl ved în capetului comunei cu beuturi sau negoș — fără ai da măcar un mic tuluș; sânt însă mulți și de aceia, cari nu pot trece pre lungă crâșmar cu capul ridicat din cauză, că-i sânt datori sau pe beuturi sau pe alte lucruri. Aceștia apoi cât de silă cât de voe bună dau și jupânului crâșmar din agoniseala lor „dacă o dat D-șeu“. Tinerimea, vădând exemplul bătrânilor dă și ea pentru a-și face de ceva tutun și vinari. Și fiindcă părinții nu le prea conced a face și ei risipă, se feresc și dau mai mult fără scirei lor. Eată pentru-ce am ăis, că asemenea casuri au consecunță dăunoadă pentru moralitatea publică.

Inteligența noastră dela sate a putut observa până acum, că aparățiunea crâșmarilor și boltașilor în capetului comunii cu ocașiunea recoltei numai în favoarea cauzei noastre nu poate fi și, că ea trebuie cu o oară mai înainte delăturată, ca să nu fie prea târziu; căci abstragând — cum am ăis — dela consecunțele ce urmează, puțini cultivători sânt, cărora să le prisoască recoltele.

Aristocrația ne lipsesce. Prin urmare sântem un popor democratic. Și mai presus de toate un popor agricol. Și când examinăm mersul afacerilor economice, vrând nevrând trebuie se constatăm, că grele sânt timpurile în care trăim — pentru toate clasele societății — și în special pentru agricultor.

Concurența din ce în ce mai amenințătoare a producătorilor americani, indieni și austriaci au făcut pe cele mai multe guverne, ca se ridice taxe proteitoare pentru produsele proprii contra celor străine. În urma acestor măsuri, reducându-se exportul, atât de vite, cât și de cereale, au trebuit se scadă și prețul lor în lipsa de consumatori.

Grâul din America se vinde în porturile franceze cu 7 fl. 100 chilogramme. Cât trebuie se fie de ieftin pe fața locului, când în cei 7 fl. sânt cuprinși și 2 fl. taxă pentru import și alți vre-o 2 fl. pentru transport. Și ce dă Francezii, cari stau pe o treaptă mai înaltă și în agricultură ca alții? Protegiați-ne — îngrădă guvernul — contra producătorilor americani, indieni și australieni, căci

Eată frate, că 'ntâlnea
Un godan mic păduratic,
Un godan de porc sêlbatic;
Cum godanul se zări
Spre el arcu-și atinși,
Ear' săgeata zingăinind
Cel purcel bine lovind
Pieptu-n două-i despica
Și pe loc mort îl lăsa! . .
Vênătorul din el scoate
Mêrunțșurile toate,
Maiul și splina luând,
Apoi fără griji mergend
Cătră curtea-mpêrâtească,
Curtea cea mare domnească
Ca să dea Doamnei mare
O deplină-ncredințare
Că el toate a-implinit
Precum ea 'i-a poruncit.
Doamna mare când vedea
Maiu și splină-n mâna s'a
Socăciței porunceea
Să le frigă cât mai tare
Și să-i facă de mâncare;
Ear' ea apoi liniștită
Mâncă mai și splină friptă
Și se ospetează bine,
Căci gândea acum-a'n sine,
Că ea ear' e mai frumoasă
Și în țeară mai aleasă
Tuturor mai drăgostoașă.
(Va urma.)

condițiunile, în care producem noi nu ne permite să le putem face concurență!

Și într'adevăr, că Francezii au multă dreptate. Pe când ei pot să producă la hectar 30 până la 40 hectolitree de grâu, însă plătiind arênda cu câte 50—60 fl. și mai spesând și cu exploatarea agrului și îmbunătățirile chimice dela 100—200 fl.; Americanii, Indienii și Australienii produc la hectar numai pe jumătate ca cei dintr'au, nespesând cu arênda și cu exploatarea agrului decât a cincia sau a șesa parte. Eată pentru-ce acești din urmă pot face concurența celor dintău.

În sistemul de cultură ne asemănăm și noi Americanilor. Ca și dinșii exploatăm solul tot în condițiunile primitive, basându-ne mai mult pe ogoare sterpe și odihna solului. Îngrășăminte întrebuințăm numai în locurile cele mai sterpe și neroditoare. Astfel putem produce în aceste condițiuni în tocmăi ca și ei. Cu totul altcum ar trebui să producem și să vindem produsele noastre, când am fi în condițiunile Francezilor.

Agricultorii noștri toți poartă agricultura în mic. Va se dăcă produc aproape numai pe seama lor. Când însă sânt ani buni și le prisoșesc să fac și vëndări, însă în nisce condițiuni nu prea favorabile. Din această cauză cultivătorii noștri mici ar trebui să dea o altă direcțiune produselor lor. Când ved, că porumbul e ieftin, ear' rîmătorii sânt scumpi, ar trebui să îngrășe cu porumbul rîmătorii, cari se vënd apoi cu un preț mai însemnat.

Am ăis și la altă ocașiune, că ar fi de dorit, ca și cultivătorii mici să introducă, dela crescerea oarelor începând, crescerea animalelor domestice pe o treaptă mai mare ca până acum. Am arêtat la acea ocașiune, că mulți cultivători ar trage mai mari foloase dela 50 gâlțe, ca dela o vacă steapă. Se înțelege, că, pentru-ca și cultivătorii noștri mici să poată cuprinde aceasta cu mintea lor, trebuie să li-se arete exemple convingătoare.

Când și cultivătorii mici vor avé ocașiune a vedé, că preotul, învățătorul și notarul îngrășă cu porumbul rîmătorii apoi îi vinde, că numai pe oauș se poate face prețul lor vite, că pentru cele oauș porumbului sânt de recomandat două arături toamna și primăvara, că trebuie să se facă arături mai adânci, dacă voim a avé o recoltă bună ș. a.; atunci nu ne îndoiim, că producătorul agricole se va da o altă direcțiune, că crescerei vitelor se va da o atențiune mai mare ca până acum și că recoltele vor deveni din an în an mai abundante.

Eată pentru-ce în atâtea rînduri am arêtat în coloana acestui ăiar ameliorățiunile ce sânt a se introduce în agricultură. Și aceasta o am făcut, nu că doară cultivătorii noștri le-ar ceti, ci în speranță, că cei chemați a lumina poporul nu vor întârziă a le comunica, fie cu vorba, fie cu fapta, căci la urma urmelor tot dela ei se va cere, ca și dela servul cu talanții, atât răspundere, cât și fapte mai mari.

Ioan Georgescu.

Varietăți.

(Fragile din punctul de vedere medical.) Dacă fragile constituie unul din alimentele cele mai căutate și mai stimule, ele sânt de asemenea foarte folositoare delă punctul de vedere medical, dacă am crede pe vechii autori. După acestia, fragile produceau adesea nisce cure minunate. Astfel în *Dissertation*, publicată de Linné asupra acestui subiect, se cetesce, că celebrul naturalist nu numai că a isbit, prin singura întrebuințare a fragilor, se facă să dispară accesele unei podagre violente, de care suferea de mai mult timp, dar' încă a disolvat în foarte scurt timp concrețiunile tofacee (umflături mari), cari se formează atât de des pre lungă articulațiuni în cursul acestei boale. Într'un acces de podagră, el consumă într'o ăi o cantitate foarte mare de fragi, dormi toată noaptea, și, a doua ăi, putu să se scoale și să-și iaie lucrul, pe care-l părăsise de vre-o cincispredece ăile. În anii următori acceselor reapărură, dar' Linné le vindecă în același mod și trăi douăzeci ani fără să mai simtă ceva. Fragile ar mai vindeca și afecțiunile calculoase. Persoanele cari au suferi de peatră s'ar simți foarte bine, întrebuințând fragile ca medicament. După van Stietwen, nisce maniaci ar fi fost readuși în starea lor normală în câte-va săptămâni numai prin întrebuințarea ăilnică a mai multor livre de fragi. Apulee laudă fragile sdrobite cu miere, când este vorba de ăi potoli durerile, cari au sediul lor în splină.

(Din viața Țarului Petru I.) Alexandru Kikin, consilier rus de admiralitate, crescut la curtea Țarinei Eudoxia din Moscova, avea o ură ascunsă contra familiei Țarului, pentru-că fusese rău tractat, și de aceea a încercat să asasineze pe Țarul Petru I. Ca fost camarad de joc al Țarului, el s'a folosit de libertatea de a intra ori-când la Țarul, și într'o noapte se apropia, cu un pistol în mână, de patul Țarului și ținând spre peptul acestuia trase, dar' arma nu luă foc. El încordă cocoșul din nou, dar' pistolul îl minți din nou. Monarchul se deșteptă. Inșă Kikin nu-și perdă vocea de spirit, ci cădu în genunchi și ăise cu poșta firmă: „Sânt trimis de Dumnezeu spre a-ți face cunoscut, că stai sub protecția divină. Veđi acest pistol, care nici odată nu m'a mințit și acum de două ori n'a luat foc, când am tras spre peptul tău.“ Fără să răspundă, Petru se sculă înecet și începu să umble prin casă pe gânduri. În fine se opeși, măsură cu ochii pe asasin și ăise: „Trimisiți sânt inviolabili, Dumnezeu, căruia mă încred acum să te ierte!“

Din public.*)

Onorată redacțiune!

După-ce afacerea de onoare dintre d-nii Eugen Brote și A. Cimponeriu, pe care noi am considerat-o deja de mult de încheiată, ofere „Gazetei Transilvaniei“ încă și acum privilegiu, de a se ocupa cu noi, fostii mandatarii ai d-lui E. Brote, și după-ce modul, cum „G. Tr.“ a tractat în general această afacere și cum tractează în urmă și cu noi, nu ne permite a mai recurge la ospitalitatea celui ăiar, — Vē rugăm a publica în proximal număr al „Tribunei“ următoarele:

În n-rul ei dela 2 Noemvrie n. „Gazeta Transilvaniei“ ne atacă pe noi deadreptul, neluând în considerare sfînțenia funcțiunii ce avăam de a îndeplini, și așa am fost siliți a a adresa d-lui redactor Dr. Aurel Muresianu următoarea scrisoare:

„Stimabile domnule Redactor!

„Cu privire la afacerea Brote-Cimponeriu d-ta ne dovodi în numărul 231 al ăiarului d-tale, ca să-ți vedim, dacă este adevărât, că d-ta ai refuzat publicarea actelor publicate în numărul 234 al „Tribunei“ sub titlul: „O afacere de onoare“.

„Dovada pretinsă de d-ta e cuprinsă în însăși critica din numărul 231 al „Gazetei“, unde d-ta sau apoi redacțiunea „Gazetei“ recunoașteți, că nu ați publicat declarația d-lui Cimponeriu, trimisă de noi, ci ați pretins, ca d-l Cimponeriu însuși să se adreseze la „Gazetă“ pentru publicarea ei.

„Lăsăm la buna chibșueala a onor. public să judece, dacă ai proces d-ta corect ori nu, urmând astfel în o afacere de onoare.

Ear' d-ta ai denegat mai categoric și absolut publicarea comitivei, pre lungă care noi, ca oamenii de încredere ai uneia dintre părțile interesate în afacere, eram datori a-ți trimite spre publicare și declarația primită anume spre acest scop. Drept dovadă spre aceasta servește epistola d-tale din 11/23 Octomvrie a. c., pe care noi în interesul d-tale am cređut de bine a nu o publica în ăirul actelor apărute în n-rul 234 al „Tribunei“. Dar' dacă d-ta afli de bine a stăru pentru publicarea acestei epistole, ba ne faci chiar imputări, că nu o-am publicat, — spre satisfacerea d-tale am predat și această epistolă redacțiunei „Tribunei“ spre publicare.

„In fine observăm, că d-ta după părerea noastră, nu mai erai în drept de a publica declarațiunea d-lui Cimponeriu, după-ce aceasta a fost apărut deja în „Tribuna“. Pentru-că d-ta ai fost primit această declarațiune dela noi spre publicare și astfel trebuia ori să o publici în urma recercării noastre, ori să nu o publici de loc.

„Te rugăm să dai loc acestor lămuriri în proximal număr al ăiarului d-tale, spre salvarea onoarei noastre, atacate în critica din n-rul 231 al acestui ăiar.

Pre lungă care am rēmas

Sibiiu, 2/XI 1887 u. cu stima cuvenită

Ioan de Preda.

Pompiliu Piposiu.

DI Dr. Aurel Muresianu publică de astădată scrisoarea aceasta în n-rul 235 al „Gazetei Transilvaniei“, dar' nu se poate răbda, a nu ne ataca din nou, dovedind earăși, că D-sa este acela, care nu înțelege, cum au să se reguleze afacerile de onoare. Și chiar și în vederea acestei impregiurări n'am publicat scrisoarea D-sale în ăirul actelor apărute în n-rul 234 al „Tribunei“.

Nu mai poate încăpă discuțiune asupra întrebării, dacă dl Dr. Aurel Muresianu a refuzat ori nu publicarea actelor trimise de noi, de oare-ce D-sa însuși recunoaște, că a fost gata a publica numai declarațiunea d-nului Cimponeriu și și aceasta numai primită din mâinile acestuia.

D-sa ca ăiarist trebuia sau să publice sau să refuze publicarea tuturor actelor, ce le-a primit dela noi, ca dela mandatarii uneia dintre părțile interesate. Pentru-că, contrar celor afirmate în n-rul 235 al „Gazetei Transilvaniei“, D-sa numai cu noi a stat și a putut să stee în legătură, căci cu dl E. Brote nici nu a comunicat vre-odată direct în decursul întregii afaceri, avându-ne acesta în Sibiiu pe noi, ear' în Brașov pe d-nii G. Pop și Dr. Bailescu de mandatarii.

Vēdând astfel, că conceptele d-lui redactor Dr. Aurel Muresianu despre regularea afacerilor cavaleresci diferă de ale noastre și de ale altor oameni, declarăm, că nu vom să tractăm mai departe această afacere nici cu D-sa nici cu ăiarul D-sale, lăsând neobservate atacurile ce eventual le-ar mai îndrepta în contra noastră.

Primiți asigurarea deosebitei noastre stime. Sibiiu, 7 Noemvrie n. 1887.

Ioan de Preda.

Pompiliu Piposiu.

Socoată și mulțumită publică.

Onor. comitet parochial! Vēdând jertfele, ce le aduceți întru ridicarea unui lăcaș d-zeesc, demn de menirea-și sfântă și măreață cum, cunoscând și neajunsurile, cu care Vē luptați acum în aceste timpuri atât de grele pentru noi Români, neavând de nicăiri sprijin și avisați numai la puterea de viață a poporului nostru, care voeșce să trăiască în legea sa strămoșească, în butul tuturor pedecilor și greutăților ce îi stau în cale, ca unul ce am crescut în mijlocul Vostru, și care am avut parte de iubirea voastră între toate impregiurările, mișcat de exemplul cel plin de laudă ce „mi-l dați, — grăbesc a Vē trimite 100 fl. v. a. ca ajutoriu din partea mea la zidirea sf. bisericii din comuna noastră.

Șciți prea bine, că eu nu am adunate averi, din care se pot împărțăși ajutoare, căci trăesc și

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

eu ca și Voi din roadele muncii mele; am pus însă ceva la o parte din roadele mele spirituale și corporale, scriind și tipăind pe banii mei o cărtică cu titlul „Cugetări asupra creșterii omului“ în 300 de exemplare și menind banii ce vor încurge din vëndarea acestei cărticele ca ajutor la zidirea bisericii noastre.

Din Vëndarea acestei cărticele am primit:

1. pentru 231 de exemplare vëndute la 40 cr. 92 fl. 40 cr.;
2. pentru 1 exemplar dela Ilustritatea Sa dl Dr. E. de Mocsónyi 5 fl. — —
3. Dela mine pentru între-girea sumii 2 fl. 60 cr.

Suma: 100 fl. — —

Restul broșurilor, parte le-am trimis la redacțiuni și societăți de lectură fără bani și parte se mai află nevândute.

Spese am avut:

1. Cu tipărirea cărticelelor 31 fl. 50 cr.
2. Cu legarea 5 fl. 50 cr.
3. Cu trimiterea exemplarelor comandate și vëndute 2 fl. 50 cr.

Suma: 39 fl. 50 cr.

Primiți salutările mele frățesce.

Caransebeș; în 16/28 Octomvrie 1887.

Traian Barzu m. p.,

asesor refer. consistorial.

Când aducem aceasta la cunoscința on. public drept dare de seamă despre banii primiți din vëndarea broșurilor, menite ca ajutor la zidirea bisericii noastre, care bani 'i-am și întrebuințat spre scopul destinat, totdeodată exprimăm cea mai călduroasă mulțumită generosului și demnului fiu al comunei noastre, d-lui asesor referent consistorial Traian Barzu pentru aceasta faptă de binefacere, precum mulțumind și tuturor d-lor, cari au binevoit a contribui în favoarea bisericii noastre prin cumpărarea numitei broșuri.

Bacamezeu, în 23 Octomvrie 1887.

Comitetul parochial gr-or. român.

Mulțumită publică.

Onoratul comitet al asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român cu chârția Nr: 37 din 4 Martie a. c. ni-a trimis grătit pentru biblioteca școlară următoarele cărți:

1. Câte un exemplar din foaia „Transilvania“ din an, 1869—78, 1882—85.
2. Câte un exemplar din G. Meitani G. Studie asupra constituțiunei Românilor fascicli V-XI (al XI în 2 exemplare.)
3. Familia pro 1870. 1 exempl.
4. Catalogul cărților din biblioteca asociațiunii. 1 exemplar.
5. Lazariu: Elemente de poetica română. 1 exemplar.
6. Bailescu: Despre necesitatea promovării și protecționării meseriilor. 1 exemplar.
7. a II-oa adunare generală a asociațiunii transilvane din 1862. 1 exemplar.
8. Statistica judiciară în România din 1872 și 1883. 2 exemplare.
9. Analele asociațiunii transilvane în al XX-lea an pro 1880 de red. G. Bariș.
10. Ni se trimite în mod grătit foaia asociațiunii „Transilvania“ pe anul curente 1887.

Subserisa eforie școlară, primind aceste cărți, vine pe calea aceasta, a exprima cea mai călduroasă mulțumită P. O. Comitet al asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Din ședința eforiei școalei centrale grăniterească de reuniune.
Hațeg la 6 Noemvrie 1887.

Georgiu Ciuciu,

președinte.

Nicolae Senzian,

secretar.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Viena, 8 Noemvrie n. Cestiunea unui arsenal unguresc s'a resoltit între ministrul de rășboiu și Unionbank; arsenalul se va înființa, îndată-ce va afla sprijinul dorit în Ungaria.

În comisiunea pentru armată a delegațiunii ungare a declarat ministrul de rășboiu, că dislocarea teritorială a armatei s'a executat cu des-virșire și că cu privire la furnisări e cu plăcere aplecat a pune în lucrare dislocarea până la un anumit grad. Comisiunea a acceptat rezoluțiunea, provocând pe ministrul, că deja în cadrul contractelor ce sânt în valoare se aibă pe cât se poate în vedere industria măruntă.

Mezőtúr, 8 Noemvrie n. Opoșiționalul Szentkirályi a fost ales de deputat în contra lui Hets.

Berlin, 8 Noemvrie n. Împăratur rusesc sosese săptămâna viitoare.

O telegramă a lui Mackenzie spune, că în general principele moștenitor se află bine; dar' boala locală a luat ăilele din urmă un caracter mai puțin favorabil, deși nu există simptomele unui pericol momentan. Cu toate aceste el a chemat la San-Remo pe profesorii Schröter (Viena) și Krause (Berlin).

Redactor responsabil: Adrian Cașolțanu.

Extrase din foaia oficială.

Concursuri:

— Un post de practicant de drepturi la judecătoria cer. reg. din Aiud cu remunerațiune de 360 fl. v. a. pe an. — A se adresa până în 7 Decembrie st. n. a. c. la președintele tribunalului reg. Kenter Gábor, în Alba-Iulia.

— Un post de diurnist la judecătoria cerc. reg. din Receaș, cu salariu anual de 500 fl. și 100 fl. bani de cuartir. — A se adresa până în 4 Decembrie st. n. a. c. la președintele tribunalului reg. Nagy István, în Timișoara.

Licitațiuni:

— 26 Noembrie st. n. a. c. imobilele lui Sántha Károly de către tribunalul reg. din Mureș-Oșorhei.

— 3 Decembrie st. n. a. c. imobilele lui Laurenczi Mihály de către trib. reg. din Brașov.

Cursul pieței din Sibiu

din 8 Noembrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.60	vend.	8.65
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.10	"	1.11

Bursa de Budapesta

din 7 Noembrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung.	6%	99.90
" " " " " "	4%	86.85
" " " " " "	5%	149.—
Amortisarea datoriilor căilor ferate ung.	(1-a emisiune)	97.—
Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung.	(2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung.	(3-a emisiune)	112.50
Bonuri rurale ung.	"	104.50
" " " " " "	cu cl. de sortare	104.25
" " " " " "	bănățene-timșene	104.—
" " " " " "	cu cl. de sortare	104.—
" " " " " "	transilvane	104.—
" " " " " "	croato-slavone	—

Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99. —
Împrumut cu premiu ung.	123. —
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123. —
Renta de hârtie austriacă	81.60
„ „ argint austriacă	82.60
„ „ aur austriacă	112. —
Losurile austr. din 1860	134.50
Acțiunile băncii austro-ungare	888. —
„ „ de credit ung.	287.50
„ „ „ austr.	282.60
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102. —
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.90
Napoleon-d'ori	9.90
Mărci 100 imp. germane	61.35
Londra 10 Livres sterlingi	125.26

Bursa de Viena

din 7 Noembrie st. n. 1887.

Renta de aur ung.	6%	99.75
" " " " " "	4%	86.85
" " " " " "	5%	149.25
Amortisarea datoriilor căilor ferate ung.	(1-a emisiune)	97.—
Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung.	(2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung.	(3-a emisiune)	112.50
Bonuri rurale ung.	"	104.50
" " " " " "	cu cl. de sortare	104.25
" " " " " "	bănățene-timșene	104.—
" " " " " "	cu cl. de sortare	104.—
" " " " " "	transilvane	104.—
" " " " " "	croato-slavone	—

Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung.	(1-a emisiune)	97.20
Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung.	(2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung.	(3-a emisiune)	113.—
Bonuri rurale ung.	"	104.50
" " " " " "	cu cl. de sortare	104.50
" " " " " "	bănățene-timșene	104.—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	"	104.—
" " " " " "	transilvane	104.25
" " " " " "	croato-slavone	104.25
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	"	99.25
Împrumut cu premiu ung.	"	123.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	"	124.—
Renta de hârtie austriacă	"	81.70
" " " " " "	"	82.80
Renta de aur austriacă	"	112.20
Losuri austr. din 1860	"	134.80
Acțiunile băncii austro-ungare	"	888.—
" " " " " "	de credit ung.	288.—
" " " " " "	" " " " " "	282.20
Argintul	"	—
Galbeni împărătești	"	5.93
Napoleon-d'ori	"	9.90 1/2
Mărci 100 imp. germane	"	61.42 1/2
Londra 10 Livres sterlingi	"	125.20

Institut tipografic în Sibiu.

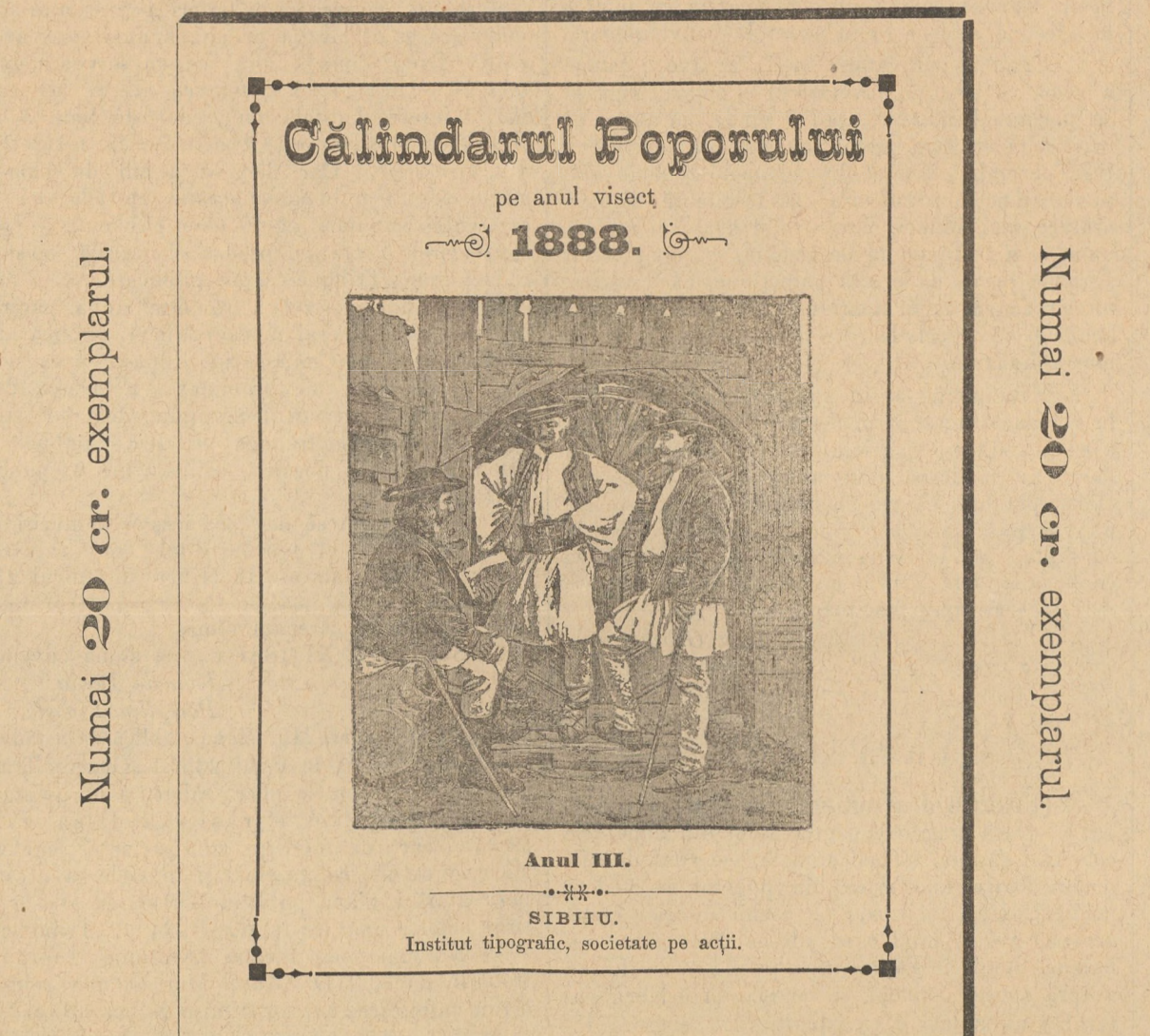
Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Băstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năședului, de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

- Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vântură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea prostilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1888. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Lucrarea pământului. — Bătăia lui Sânt-Petru. — Pădurea miseriei. — Izvor de apă-vie de George Coșbuc. — Poesii („Soarele mire“ de S. Bodnărescu; „Pribeagul“ de Andrei Bărseanu; „Kamadava“ de M. Eminescu; Doine populare). — Anecdote populare (Țiganul hoptar; Țiganul și calul; Țiganul isteț; Țiganul pălăit). — Tărgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vendătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipărește cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.